

rogació, interrogant.

interrogador -a adj. Que inter-
roga

interrogant m. Signe ortogràfic
que es posa a la fi (?) i el que
es posa a veure, al comença-
ment (2), d'una preposició in-
terrogativa

interrogar v. tr. Fer una o més
preguntes (a algú), esp. formal-
ment, amb autoritat. El ma-
gistrat va interrogar l'acusat,
un testimoni! Els candidats